Kerngegevens gemeentelijk monument:

Monumentnummer	: GM241
Naam monument	: RK Begraafplaats Papenhoven (naast de Algemene Begraafplaats Papenhoven / Grevenbicht)
Adres	: Oude Kerkstraat naast huisnr. 2
Postcode en plaats	: 6124 BD Papenhoven
Kadastrale aanduiding	: BOR00 sectie M nrs 949, 950 en 952
Coördinaten	: x 182.571 y 339.190
Bouwstijl	: Kapel in neogotiek
Kerndatering	: Middeleeuwen en 1911
Oorspronkelijke functie	: kerkhof
Huidige functie	: begraafplaats
Architect kapel	: Hub. Daemen

Typering van het monument:
Historische begraafplaats met kerkhofmuur, kapel, lijkenhuisje en ensembles grafmonumenten, in zijn huidige vorm ontstaan na sloop van de Papenhovense Parochiekerk in 1909, ter plaatse van de kerk en het vroegere kerkhof.

Historie:
De “RK Begraafplaats Papenhoven / Grevenbicht” is een historische begraafplaats, die is ontwikkeld uit het oude, in oorsprong middeleeuwse kerkhof van de parochiekerk van Papenhoven-Grevenbicht. De kerk was gewijd aan de H. Catharina van Alexandrië. De parochie had nauwe banden met het stift van Susteren en was kerkelijk ingedeeld bij het Gulden Landdekenaat Susteren, onderdeel van het aartsdiakenaat Kempenland. Dit viel weer onder het bisdom Luik. Rond 1400 wordt in de bronnen voor het eerst melding gemaakt van een kerk in Papenhoven. Van deze kerk heeft de vermoedelijk veertiende-eeuwse toren nog tot 1909 bestaan. In 1776 werd de bouwvallige kerk van Papenhoven op die toren na afgebroken en vervangen door een nieuw gebouw. Nadat door kerkelijke herindeling in de Franse Tijd Grevenbicht kort een eigen parochie gevormd had, werden in 1825 Papenhoven en Grevenbicht weer samengevoegd tot één parochie. Begin twintigste eeuw werd besloten tot de bouw van een nieuwe parochiekerk, ongeveer in het midden tussen de voormalige kerk en de H.Kruiskapel, enerzijds vanwege de slechte toestand waarin de Papenhovense kerk verkeerde, anderzijds om de parochianen uit de beide dorpen beter met elkaar te verbinden. De nieuwe kerk is in 1907 ingewijd, de beide oude kerkgebouwen in Papenhoven en Grevenbicht werden in 1909 gesloopt. Ter compensatie verrees in 1911, in opdracht van het kerkbestuur van de parochie, op het gehandhaafde kerkhof een kleine kapel, gebouwd (en vermoedelijk ook ontworpen) door de schrijnwerker-aannemer Hubert Daemen. Het kerkhof kon na de sloop van de kerk aanzienlijk naar het noorden en het oosten worden uitgebreid, echter wel binnen de bestaande ommuring. Al in 1878-1879 was aan de zuidoostzijde een uitbreiding gerealiseerd, op een perceel, aangekocht van de familie Koten. De rondlopende, waarschijnlijk toen nog houten omheining, werd hier in een rechte hoek en in steen opgetrokken, waarbij ook het lijkenhuis tot stand kwam.
In de loop van de twintigste eeuw volgden enkele uitbreidingen. Zo is in 1953 op de kadastrale kaart een uitbreiding aan de noordoostzijde te zien. In 1960 wordt Vak C in gebruik geno-

men en reeds in 1969 heeft de parochie plannen voor verdere uitbreiding aan de noordzijde van het terrein. Deze plannen zijn overgenomen door de gemeente en in 1981 gerealiseerd als Algemene Begraafplaats Papenhoven / Grevenbicht. Het westelijke deel hiervan blijkt niet bruikbaar, omdat het te dicht bij de woningen ligt. In 1996 raken beide begraafplaatsen vol en wordt een oostelijke uitbreiding gepland, die in 2007 wordt gerealiseerd. Deze uitbreiding is nimmer in gebruik genomen en in 2019 aan de bestemming onttrokken.
De opeenvolgende fasen zijn in de aanleg van de begraafplaats nog goed herkenbaar. De contouren van het oude (middeleeuwse) kerkhof zijn aan de zuid- en zuidwestzijde zichtbaar in het verloop van de kerkhofmuur, die aan de zuidoost- en oostzijde zijn huidige beloop kreeg bij de uitbreiding van circa 1880, mogelijk met gebruikmaking van sloopmateriaal van de oude muur.
De sloop van de parochiekerk in 1909 en de daaropvolgende herindeling van het kerkhof hadden vermoedelijk forse gevolgen voor de oude graven op het terrein. Van de negentiende-eeuwse en oudere graftekens zijn slechts negen stuks behouden gebleven. Toch bevindt het grootste ensemble historische graftekens (vooral daterend uit de periode 1900-1940) zich op het kerkhofdeel, dat voor 1909 al in gebruik was. Het arsenaal oudere grafmonumenten is kennelijk door ruiming en vernieuwing van graven uitgedund.

Ruimtelijke context:
De begraafplaats is gesitueerd aan de noordzijde van de Oude Kerkstraat in Papenhoven, een dorp dat vergroeid is geraakt met het westelijker gelegen Grevenbicht. De locatie markeert de vroegere kerkelijke kern van Papenhoven, voordat de nieuwe parochiekerk voor Papenhoven-Grevenbicht in 1907 meer centraal werd gerealiseerd. De vorm van het terrein wordt medebepaald door het bochtige verloop van de Oude Kerkstraat, die aanvankelijk hier langs de oude parochiekerk met omliggend kerkhof liep. In de oriëntatie van de begraafplaats, met de hoofdas in oost-westelijke richting, in het verlengde van de Oude Kerkstraat, leeft de oude inrichting en de positie van de parochiekerk voort. De begraafplaats vormt samen met de historische bebouwing aan de Oude Kerkstraat een markant en gaaf ensemble.
Het beschermenswaardige deel van de begraafplaats grenst aan de Oude Kerkstraat. Het noordelijke gedeelte, ontstaan bij uitbreidingen in respectievelijk 1972 en 1982-1996, valt buiten de bescherming.

Hoofdopzet, aanleg, structuur:
Het beschermenswaardige deel van de begraafplaats bestaat uit een min of meer trapeziumvormig terrein direct ten noordoosten van de Oude Kerkstraat, waar deze naar het oosten toe een opvallende bocht in zuidoostelijke richting maakt. Het terrein is toegankelijk via een poort, die in de as van de Oude Kerkstraat ligt. De poort geeft toegang tot een centraal middenpad, dat het oudste deel van de begraafplaats van west naar oost doorkruist. Op de poort sluit een kerkhofmuur aan, die het terrein aan zuidzijde en oostzijde afsluit. Aan de noordzijde markeren enkele haagblokken de contouren van het oudste gedeelte.
De structuur van de begraafplaats is eenvoudig formeel en wordt bepaald door een orthogonaal padenstelsel. Het historische gedeelte heeft zoals gezegd een middenpad, dat zich verbreedt ter hoogte van de centraal in de aanleg geplaatste kapel en doorloopt tot de muur aan de oostzijde. Halverwege het terrein ligt één dwarspad, op de noordelijke helft van het terrein. De zuidelijke pendant, wel aanwezig op de kerkhofplattegrond uit circa 1910, is uit de aanleg verdwenen.

Entree, poort, omheining:
De begraafplaats bezit aan de zuidwest-, zuid- en oostzijde een zware “kerkhofmuur”, gemetseld in kruisverband in een grote handvormbaksteen (formaat 25x12x7 cm, met een 10-lagenmaat van 80 cm), deels hergebruikt laatmiddeleeuws materiaal. Mogelijk zijn de oude stenen afkomstig van de afgebroken middeleeuwse kerk of zijn ze hergebruikt bij het deels verplaatsen van de muur, toen het kerkhof werd vergroot, omstreeks 1878-1879. De muur sluit af met een forse gemetselde ezelsrug. Aan de zuidzijde volgt de muur met enkele knikken het gebogen verloop van de Oude Kerkstraat. Aan deze zijde is een deel van de muur in

circa 1965 bij een wegreconstructie enigszins teruggeplaatst en nieuw opgetrokken. De muur bezit op enkele plaatsen vlakke lisenen. Aan de oostzijde ontbreekt een stuk van de muur. Hier was een doorgang gepland naar een niet in gebruik genomen uitbreiding.
Het westelijke deel van de omheining bevat de hoofdentree. Deze bestaat uit twee hoge gemetselde posten met natuurstenen dekplaten, die een dubbel ijzeren toegangshek met gietijzeren pijlpunten flankeren. In de doorgang ligt een hardstenen dorpel. Aan weerszijden van de posten bevinden zich nieuw opgemetselde voetmuren met kunststenen dekplaten, waarop ijzeren hekken zijn geplaatst. Haaks op de entree bevindt zich een tweede poort tussen gemetselde vleugelmuren met rollagen, vermoedelijk uit het derde kwart van de vorige eeuw. De doorgang is gevuld met een dubbel smeedijzeren getoogd draaihek, met gietijzeren lelieornamenten op de spijlen.

Interne structuur, indeling:
De begraafplaats bezit een eenvoudige formele padenstructuur, uitgaande van een lang, centraal middenpad, dat vanaf de hoofdentree het hele terrein doorkruist tot aan de oostelijke muur, waar zich een oorlogsmonument bevindt. Midden in het pad staat een kleine kapel. Oostelijk van de kapel bevindt zich een breed dwarspad. Haaks op het middenpad liggen aan weerszijden smalle paden, die korte en langere rijen graven ontsluiten. De graven liggen dicht opeen en zijn alle gericht op het westen. Het hoofdpad en de zijpaden van de westelijke helft van het terrein zijn verhard met grindslag, in het oostelijke deel worden de grafrijen gescheiden door grasstroken. Ook langs de kerkhofmuur loopt een met grind verhard pad.

Beplanting:
Op het beschermenswaardige deel van de begraafplaats is weinig beplanting aanwezig. In het oostelijke deel van het terrein bevinden zich tussen de grafrijen smalle stroken met gras.
Op enkele plaatsen staan markante bomen: een esdoorn en een linde aan het dwarspad achter de kapel; een vrij oude treures bij de poort en een tweede es nabij het lijkenhuisje. Op de grens van het oudste deel van het terrein en de uitbreiding staan enkele blokken taxushaag.

Bijzondere gebouwen en objecten:
Kapel
Centraal op de begraafplaats staat de kapel uit 1911 met een rechthoekige grondslag, één bouwlaag, afgesloten met een zadeldak, gedekt met gesmoorde Tuile du Nords. In het noordelijke dakvlak is in rode pannen een kruis verbeeld. Het dak heeft overstekken met in trespa vernieuwde, niet beschermenswaardige, windveren. Aan de voorzijde wordt de nok bekroond door een houten kruis. Voorts zijn er geprofileerde houten, met zink beklede goten. De gevels zijn gemetseld in forse machinale baksteen in kruisverband, met een licht uitspringende bakstenen plint, afsluitend met een bakstenen waterlijst. De voorgevel heeft een verdiept middenveld tussen vlakke gemetselde lisenen, die langs de daklijn worden voortgezet als een bloktandlijst. In het muurvlak een spitsboogopening met gemetselde spitsboog, inspringende dagkanten en een kunststenen bovenlicht met geprofileerd kalf en driedelige gotische traceringen, met glas-in-lood. In de opening een hardstenen stoep en een geornamenteerd ijzeren dubbel draaihek. De beide zijgevels hebben spaarvelden met bloktandlijsten tussen lisenen, waarvan die bij de voorgevel als steunbeertjes met afzaten zijn uitgevoerd. In de muurvlakken een spitsboogvenstertje met bakstenen lekdorpel en glas-in-loodraam met ijzeren raambeschermer. De achtergevel heeft eveneens een spaarveld tussen lisenen, afsluitend met een klimmende bloktandlijst. Vensters ontbreken hier. Intern bezit de kapel als historische elementen een spitsboogvormig houten tongewelf en tegen de oostwand een houten kruis met gipsen corpus, vermoedelijk uit de bouwtijd van de kapel. De verdere interieurafwerking van de kapel is niet beschermenswaardig.

Lijkenhuisje
Klein rechthoekig gebouwtje, dat in de zuidoosthoek van het terrein is opgenomen in de kerkhofmuur. Het huisje bezit een zadeldak met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen, pvc-goten en boven de kopgevels houten overstekken. De gevels zijn van baksteen, gemetseld in kruisverband. De westelijke kopgevel bevat een ingang met houten kozijn en een opgeklampte houten deur. De noordelijke zijgevel heeft een kleine getoogde gevelopening onder een gemetselde segmentboog, het ruitje is afgeschermd met een houten paneeltje. De oostelijke kopgevel heeft een dichtgezette getoogde gevelopening en sluit af met gemetselde vlechtingen. In de zuidelijke zijgevel is een spaarveld aanwezig, boven afsluitend met onder meer een muizentandlijst.

Oorlogsmonument
Aan de oostzijde, in de as van het hoofdpad, bevindt zich een herinneringsmonument voor de in de Tweede Wereldoorlog omgekomen Jac. Joh. Cramers (1906-1940), gesneuveld in Duinkerken en in 1950 op Papenhoven herbegraven. Het deels kalkstenen monument uit 1961 heeft de vorm een stèle met reliëf van de Nederlandse leeuw, geflankeerd door trapeziumvormige blokken met de jaartallen 1940 en 1945.

Grafmonumenten:
Algemene indruk
In het bijzonder in de zuidwestelijke helft van het beschermenswaardige terrein bevindt zich een groot ensemble historische graftekens. Hoewel een elftal grafmonumenten ouder is dan circa 1910 wekt het huidige ensemble de indruk grotendeels pas na sloop en herinrichting van het oude kerkhof te zijn ontstaan. De leeftijden lopen sterk uiteen, als gevolg van eerdere ruimingen en soms lange tijdspannen van invulling. Het merendeel van de graven dateert uit de eerste helft van de twintigste eeuw. De graftekens in het ensemble zijn overwegend in natuursteen uitgevoerd, merendeels hardsteen; in incidentele gevallen is graniet toegepast. Het oostelijke en noordelijke deel van de begraafplaats bezit een jongere invulling met graftekens vanaf de jaren 50 van de vorige eeuw. In dit deel overheerst (gepolijst) graniet als toegepast materiaal. Ten noorden van de kapel is een groep naoorlogse priestergraven aanwezig. De oudere pastoorsgraven bevinden zich op het zuidelijke deel. Ten noordwesten van de kapel bevindt zich een groep markante graftekens (veelal met kruizen) uit de late jaren 50, 60 en 70 van de vorige eeuw.

Kenmerken van het historische ensemble graftekens
- Imposante groep met hoge dichtheid aan historische graftekens van verschillend type en grootte, veelal bekroond met kruizen.
- Zand- en keldergraven.
- Graven in parallelle rijen, de voorzijde gericht naar het westen.
- Paden verhard met grindslag.
- Mix van uiteenlopende typen en leeftijden; in het algemeen naar het oosten toe de jongere graven.
- Graven met een staande grafsteen, kruis of stèle, met een door middel van hardstenen banden gemarkeerd graf, overwegend met een vulling van grindslag, zand of met een dekplaat.
- Enkele graven met verticaal teken en een omheind veld met hardstenen paaltjes en metalen (koperen, ijzeren) buiswerk.
- Enkele familie-keldergraven met aaneensluitende rij dekplaten en graftekens op muurtje.
- Een enkel verticaal grafteken zonder horizontaal veld.
- Vele hardstenen graftekens in verschillende varianten, meestal met christelijke symboliek en ornamentiek: kruizen in verschillende typen en stijlen op hoge sokkels of lagere basementen; kruistekens verwerkt in stèle of silhouetsteen; kruistekens opgenomen in bredere achterwand. Gepolijste natuursteen is nauwelijks toegepast, alleen bij de wat jongere graven.

- De ornamentiek is sober, maar duidelijk aanwezig in de vorm van geprofileerde kruizen in eenvoudige neogotische, art Deco, of zakelijke trant, versierd met keramische corpussen of medaillons met christushoofdjes. Enkele graftekens dragen symbolen als laurierkransen, alfa & omegatekens en rankwerk.
- Opschriften, direct in de hardsteen, of op toegevoegde granieten, marmeren of glazen platen.

Bijzondere graftekens
In de bij deze beschrijving gevoegde catalogus bevindt zich een selectie van de meest in het oog springende historische graftekens. Daarbij is uitgegaan van algemene cultuurhistorische waarden, een uitzonderlijke of juist zeer kenmerkende vormgeving, materiaalgebruik en bijzondere ornamentiek. Per graf wordt de betreffende familienaam genoemd, aangevuld met de belangrijkste karakteristiek. De nummering correspondeert met de officiële gravennummering op het terrein. Voor de selectie is gebruik gemaakt van de inventarisatie van de Werkgroep behoud monumentale waarden R.K Kerkhof Papenhoven.

Waardestelling:
Het object is van belang wegens zijn schoonheid, betekenis voor de wetenschap, cultuurhistorische waarde en meer in het bijzonder vanwege:
- de historisch ruimtelijke, stedenbouwkundige en ensemblewaarden: de begraafplaats is zeer markant gesitueerd binnen de bebouwde kom van Papenhoven. Het terrein met zijn oude ommuring, markante bebouwing en groenelementen en de boven de ommuring uitstekende graftekens is een beeldbepalend element in zijn omgeving, in het bijzonder voor de Oude Kerkstraat, die in de as van het terrein ligt. Daarnaast is sprake van een hoge ensemblewaarde in relatie tot de Oude Kerkstraat met zijn karakteristieke historische bebouwing en groenstructuren.
- de betekenis van het terrein als onderdeel van de historische nederzettingsstructuur, waarbij het oorspronkelijke beeld herkenbaar is gebleven. De begraafplaats markeert de plek van het oude kerkhof en de middeleeuwse parochiekerk van Papenhoven-Grevenbicht, en daarmee van de oudste kern van Papenhoven.
- de typologische, functionele, bouwtechnische en architectuurhistorische kenmerken. Het terrein is een goed en vrij gaaf voorbeeld van een uit een historisch kerkhof ontwikkelde begraafplaats met een eenvoudige formele aanleg, zoals gebruikelijk in de periode rond 1900. De vormgeving van de kapel is eveneens kenmerkend voor de bouwperiode (1911) en valt op door de zorgvuldige detaillering en het karakteristieke ambachtelijke materiaalgebruik. De collectie historische graftekens geeft een goed beeld van de ontwikkeling van de funeraire kunst vanaf het einde van de negentiende eeuw tot halverwege de vorige eeuw en kent een grote rijkdom aan typen, vormen en symboliek.
- de architectuurhistorische, bouwhistorische, typologische of functionele zeldzaamheid in relatie tot de gaafheid van het object. De begraafplaats met zijn opmerkelijke ensemble van deels ommuurd terrein, kapel, lijkenhuis en vele historische graven bezit zeldzaamheidswaarde, mede in combinatie met de bijzondere ligging en de complexe ontstaans- en ontwikkelingsgeschiedenis binnen de gemeente Sittard-Geleen.
- de betekenis voor de plaatselijke geschiedenis als uitdrukking van een culturele sociaaleconomische, bestuurlijke of geestelijke ontwikkeling. De begraafplaats is van uitzonderlijk belang als tastbare herinnering aan het historische kerkhof van Papenhoven, waarvan de oorsprong terug reikt tot in de middeleeuwen. De oude cultusplaats is nog steeds te herkennen aan zijn bijzondere positie in het dorp, het bochtige tracé van de Oude Kerkstraat, en binnen het terrein aan de loop van de kerkhofmuur en de oriëntatie van kapel en graven. Het ensemble graven is een betekenisvolle informatiebron van het verleden van Papenhoven-Grevenbicht en vele generaties bekende en minder bekende inwoners.

Bescherming:
- De hoofdvorm en contour van het historische gedeelte van de begraafplaats, zoals met rode stippellijn is aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart.

- De hoofdstructuur bestaande uit het centrale middenpad, zoals met blauwe lijn aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart, alsmede de indeling met graven in parallelle rijen haaks op het hoofdpad, met de voorzijde gericht naar het westen.
- De bomen op het terrein, zoals met groene lijnen aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart.
- De ommuring met poorten, het lijkenhuis en de kapel, met in het interieur een tongewelf en een kruis met corpus, die in donkerblauwe kleur zijn aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart.
- Een aantal solitaire grafmonumenten op het terrein; het betreft het oudste grafmonument 1764, het gietijzeren kruis tegen oostelijke muur en het oorlogsmonument Cramers. Deze monumentale grafmonumenten zijn beschreven in de bij deze beschrijving behorende catalogus en in donkerblauwe kleur aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart.
- Een groot ensemble monumentale en beeldondersteunende historische grafmonumenten ten zuiden van de kapel, zoals met donkerblauwe arcering is aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart. Binnen dit ensemble bevinden zich vele monumentale graftekens, overwegend uitgevoerd in hardsteen. De monumentale grafmonumenten zijn beschreven in de bij deze beschrijving behorende catalogus en in donkerblauwe kleur aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart.
- De groep met pastoors- of priestergraven ten noorden van de kapel. Deze monumentale grafmonumenten zijn beschreven in de bij deze beschrijving behorende catalogus en in donkerblauwe kleur aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart.
- Het ensemble graftekens uit de late jaren 50, 60 en 70 ten noordwesten van de kapel heeft een beeldondersteunende betekenis in relatie tot het historische begraafplaats. Dit ensemble is met lichtblauwe arcering is aangegeven op de bij deze beschrijving behorende kaart.

Kaart met bescherming

De bescherming is met rode stippellijn aangegeven; voor details zie bijgevoegde losse kaart.

Bijlage
- catalogus monumentale graftekens
- de bijgevoegde kaart met bescherming

Deze bijlagen maken onlosmakelijk onderdeel uit van deze redengevende omschrijving

Literatuur en bronnen:

Hulsman, R. (2007), *Bouwen op de grens. Deel Zuid. Gids voor de funeraire architectuur in Nederland Limburg-Noord-Brabant-Zeeland*, Rotterdam, p. 130.

Knoors, J. (2018), *De historie van de kerk en het kerkhof van de parochie Papenhoven- Grevenbicht en de directe omgeving*, Grevenbicht.

Peeters, F. (2017), “Begraafplaatsen in Grevenbicht anno 1869”, in: *Historisch Jaarboek Heemkundevereniging “Bicht” Groot Born*, deel 15, p. 18-23.

Werkgroep behoud monumentale waarden R.K Kerkhof Papenhoven: J. Jansen, H. Claessen, J. Knoors en M. Jaspers (2011-2021), *Documentatie, quickscan-waarderingen, beeldmateriaal, en eindrapport d.d. 10 september 2021.*

Historische kaarten en foto's

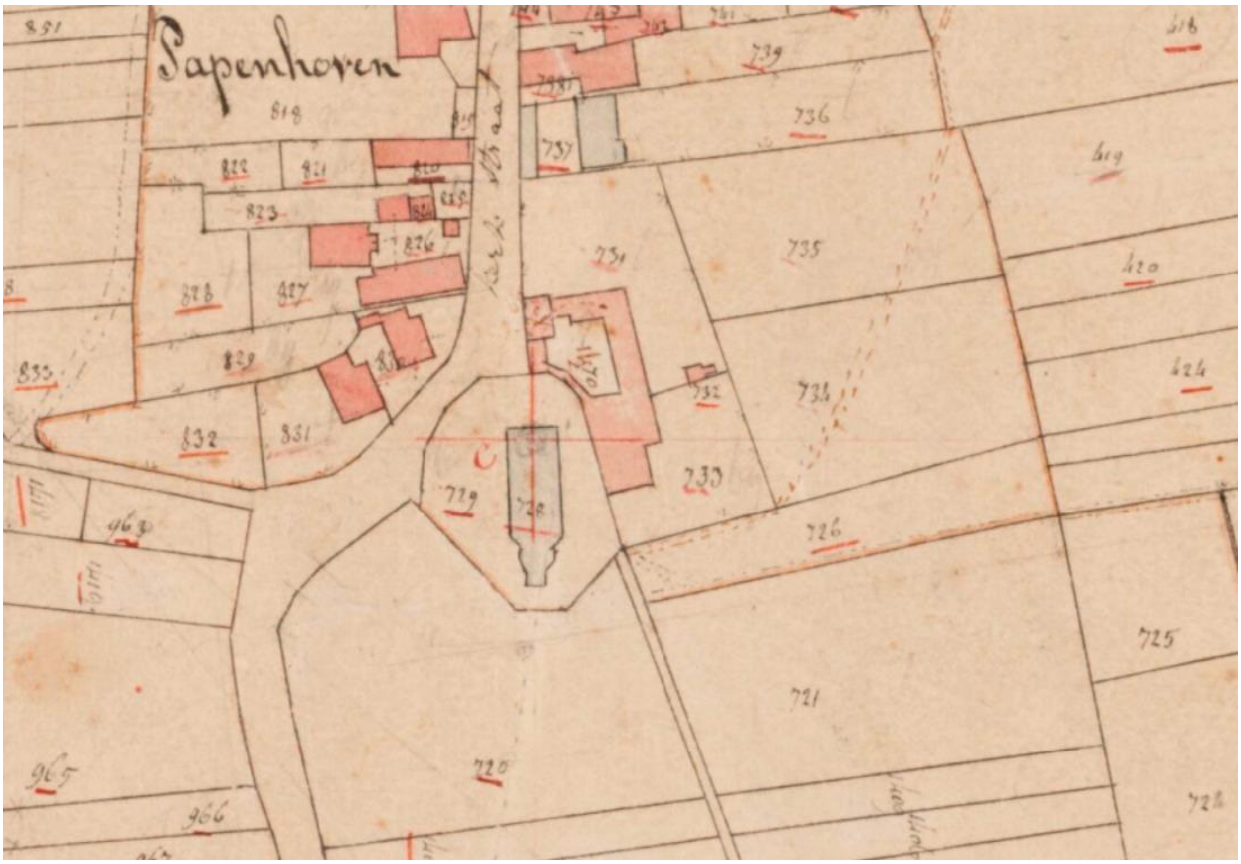

Uitsnede uit de kadastrale kaart 1811-1832: minuutplan Obbicht en Papenhoven, Limburg, sectie A, blad 01 (beeldbank.cultureelerfgoed.nl). Nr. 728 is de kerk, nr. 729 staat als kerkhof in de aanwijzende tafel vermeld. Het noorden ligt rechts.

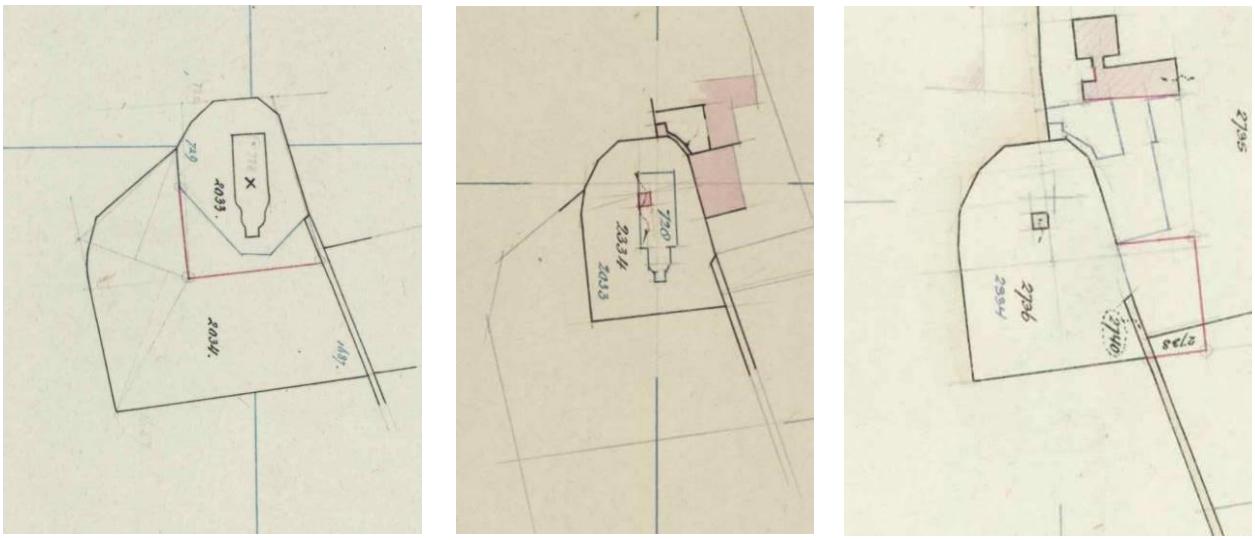

Links de situatie in 1879. Het kerkhof is naar het zuiden toe iets vergroot en heeft hier een rechthoekige afsluiting gekregen. In het midden volgens de kaart van 1912. De kerk, nog wel in contour aangegeven, is dan net vervangen door de kleine kapel, aangegeven als roze vlakje. Aan de noordzijde sluit de brouwerij op de kerkhofmuur aan. Geheel rechts de situatie in 1953. Aan de noordoostzijde is dan vermoedelijk een kleine uitbreiding gerealiseerd (bron: hulpkaarten via kadaster.nl)

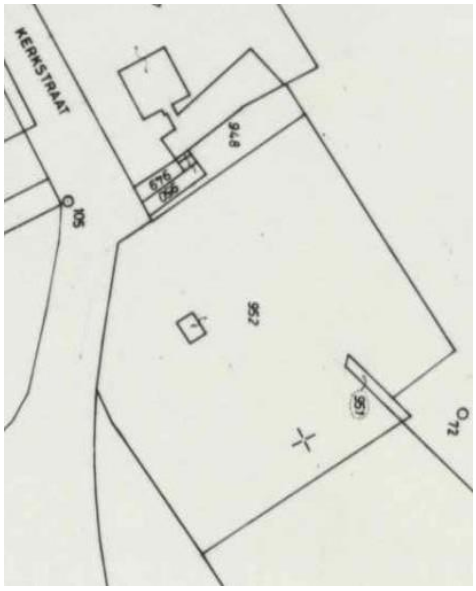

Het kerkhof in 1969 (links), met de uitbreiding aan de zuidoostzijde. Kennelijk is voorzien in een verdere uitbreiding aan de noordoostzijde. Rechts de situatie in 1986.

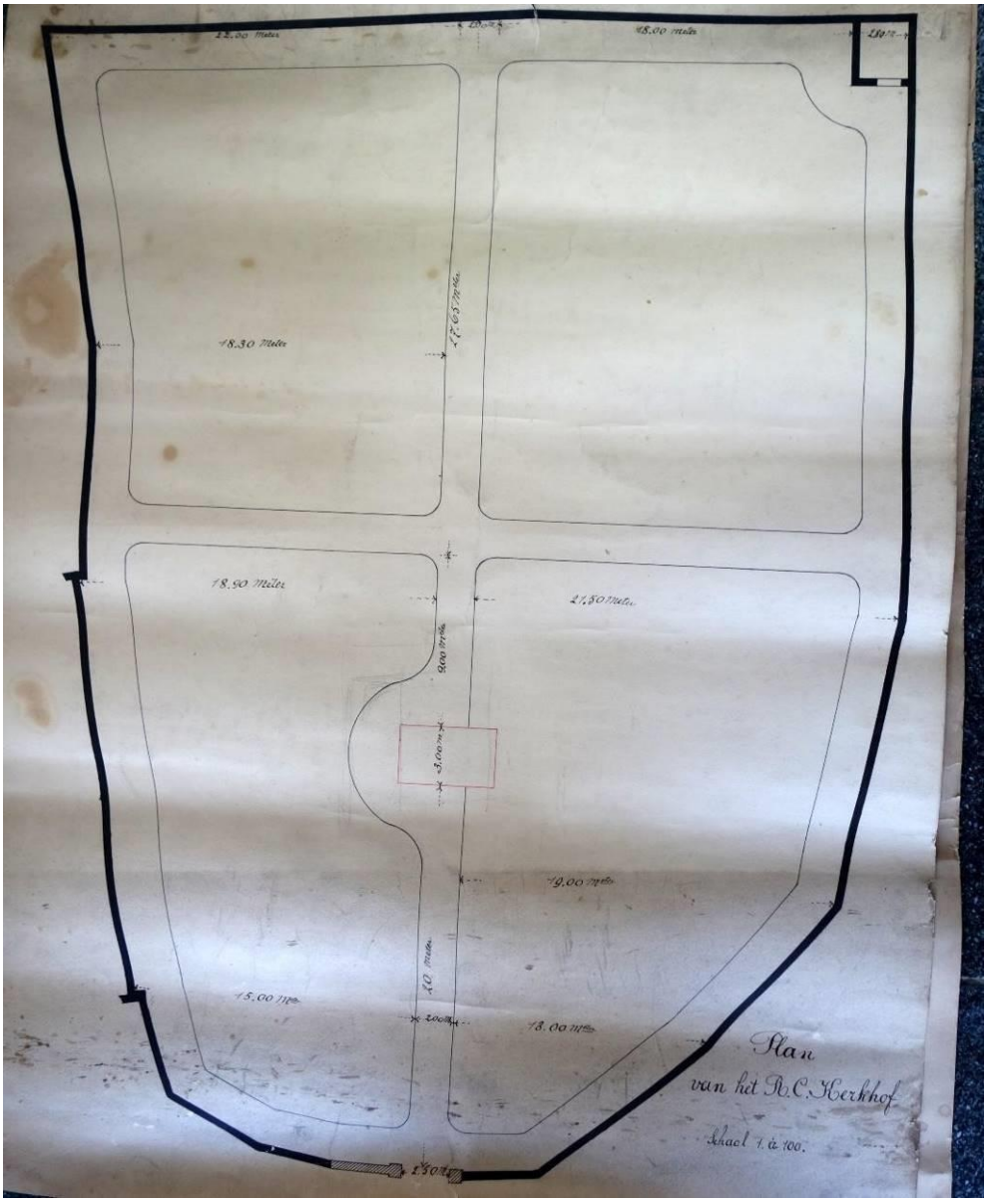

Plattegrond van het “R.C. Kerkhof”, waarschijnlijk omstreeks 1910. Het noorden ligt links. Onderaan de tekening is de toegangspoort te zien. Na de sloop van de kerk moest een nieuwe indeling worden gemaakt, hier vermoedelijk in ontwerp weergegeven. Ook was al een kleine kapel voorzien, maar het uiteindelijk gebouw werd een kwartslag gedraaid. Rechts boven het lijkenhuis. In de noordelijke kerkhofmuur (links op de tekening) zijn de aansluitingen van de vroegere brouwerijschuur aangegeven. Tekening collectie H. Catharinaparochie te Grevenbicht

.

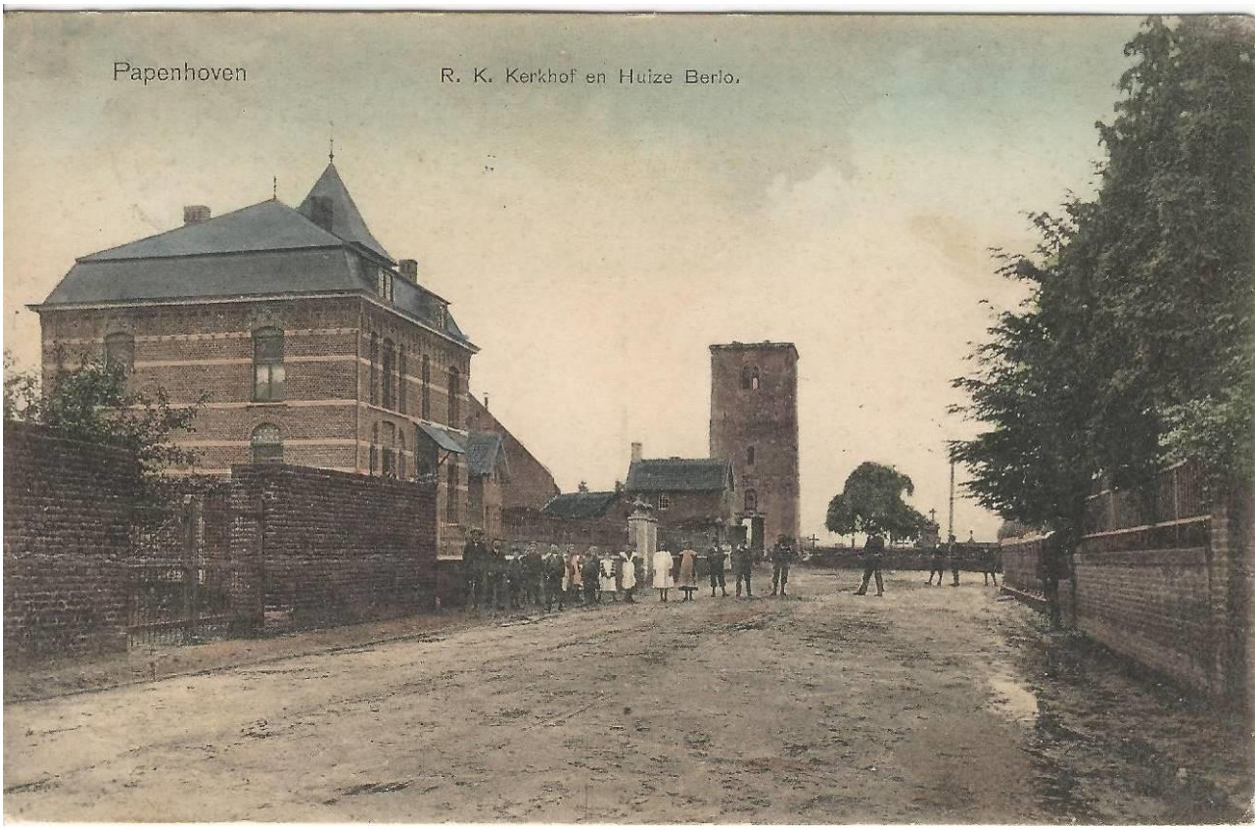

De Oude Kerkstraat rond 1910, gezien richting kerkhof. De middeleeuwse kerktoren staat nog overeind. Rechts naast de toren is het kerkhof te zien, waarvan enkele kruizen boven de omheining uitsteken (Ansichtkaart collectie J. Knoors).

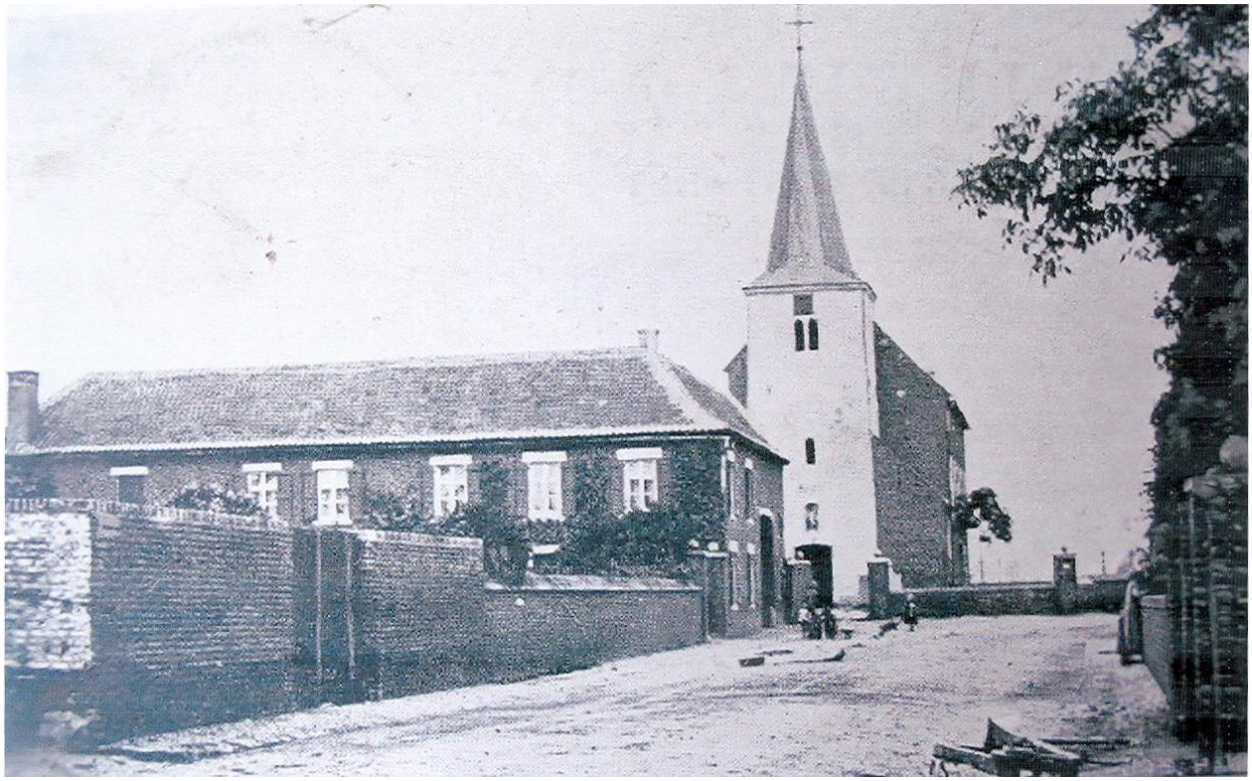
De Oude Kerkstraat omstreeks 1900, gezien richting Parochiekerk (Collectie J. Knoors). Het kerkhof is omgeven door een muur

Foto's

Entree vanuit het westen

Hoofdpad richting kapel.

De kapel vanuit het zuidwesten.

De kapel vanuit het zuidoosten

Detail bovenlicht boven de ingang van de kapel.

Links detail venster in de zuidelijke zijgevel van de kapel; rechts kruis met corpus in het interieur van de kapel

Lijkenhuisje vanuit het noordwesten.

Links de oostgevel van het lijkenhuisje, rechts de zuidgevel, met muizentandlijst.

Entreepoort aan de westzijde van de begraafplaats.

De poort haaks op de hoofdpoort.

Kerkhofmuur langs de oostzijde van het terrein.

Muur langs de zuidzijde van het terrein.

Begraafplaats met muur, kapel en grafmonumenten vanuit het zuiden.

Op de voorgrond het historische ensemble grafmonumenten, vanuit het zuidwesten.

Historisch ensemble grafmonumenten, vanuit het westen.

Historisch ensemble grafmonumenten, vanuit het westen

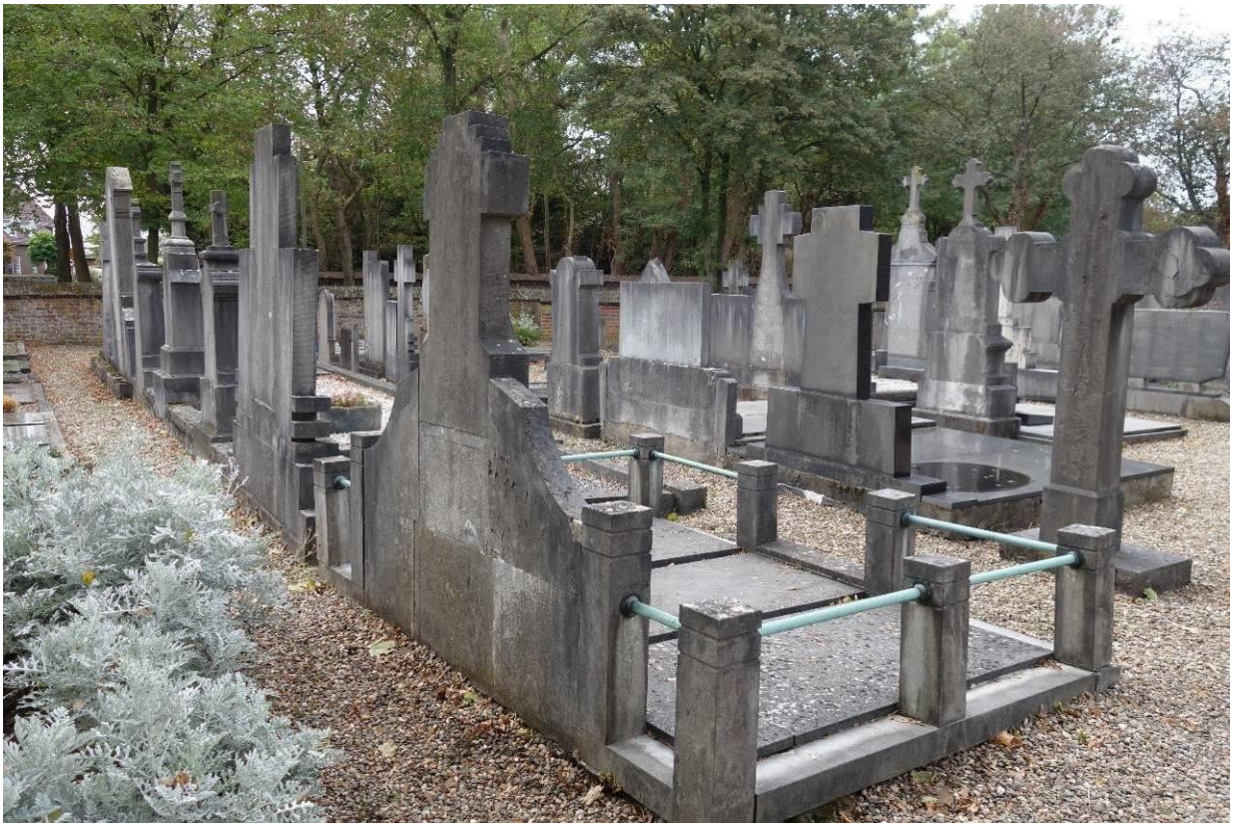

Het historische ensemble grafmonumenten, vanuit het oosten.

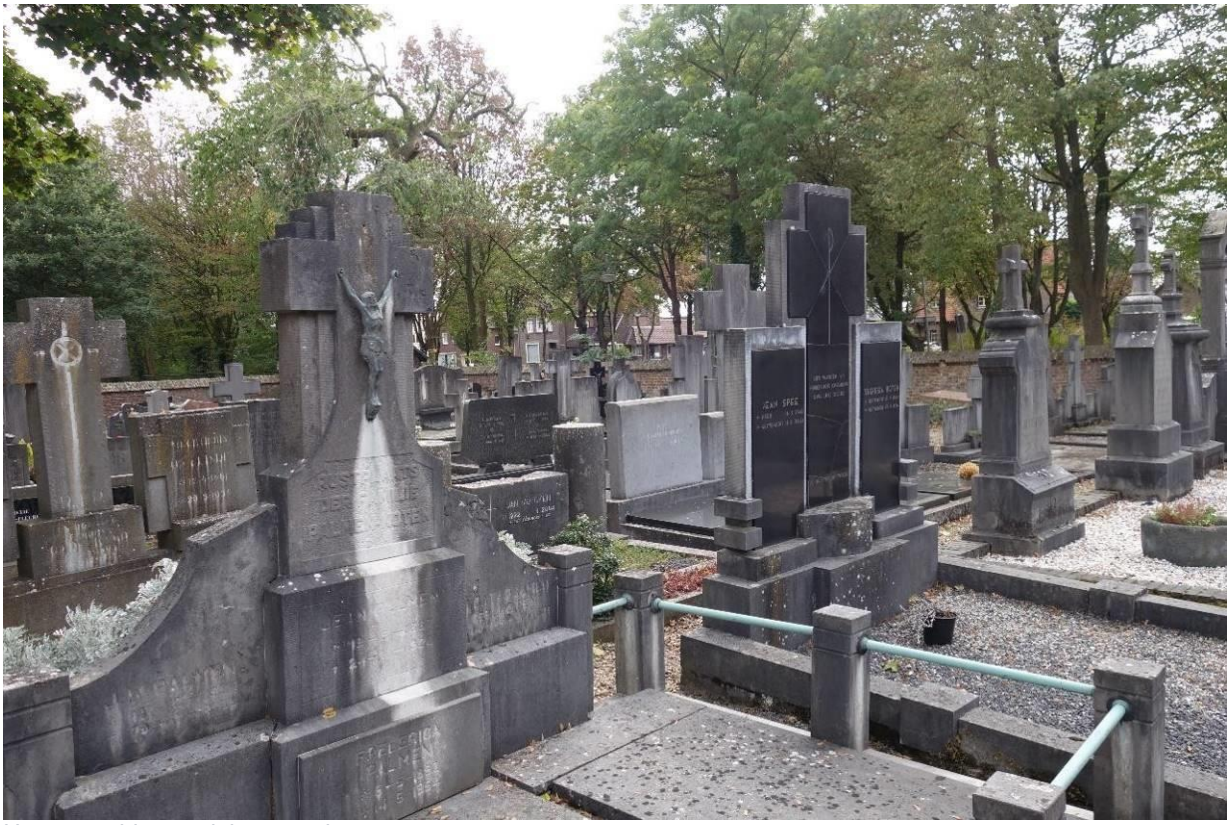

Het ensemble vanuit het noordwesten

Zuidelijke deel van de begraafplaats in noordwestelijke richting, met het historische ensemble van achteren bezien

.

Het oostelijke deel van het historische ensemble grafmonumenten, gezien in oostelijke richting

De begraafplaats vanuit het noordoosten. Op de voorgrond een groep jongere grafmonumenten.

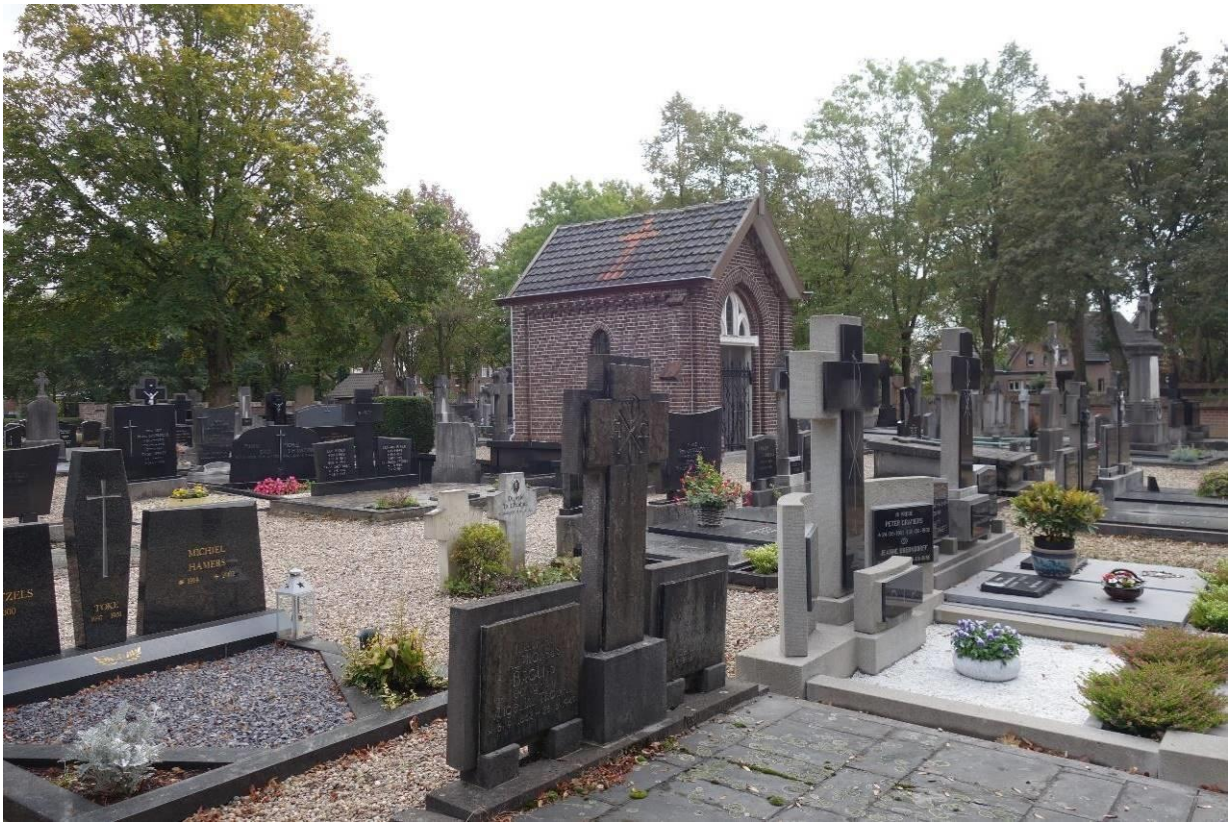

Het noordelijke deel van de begraafplaats (oudste gedeelte) gezien in zuidelijke richting. Op de voorgrond graven uit de jaren 50-60-70. Deze hebben een beeld-ondersteunende betekenis in relatie tot het oudste deel van de begraaf-plaats.

Noordelijke deel van de begraafplaats (oudste gedeelte) in zuidwestelijke richting.

Noordelijke deel van de begraafplaats (oudste gedeelte) in oostelijke richting.